

at det foreslaaede Antal af 11 Heste maa betragtes som meget beskedent og fornusigt. Vædringsforslaget Nr. 81 til Konto K. b. angaaende 125 Kr. henhører til et Beløb, som jeg tror gaar op til 8—9,000 Kr. paa § 22, som efter min Opfattelse utvivlsomt er en Følge af Hærløven; thi naar der er oprettet et Jernbanekompani og Regimenter, kan det ikke undgaaes, at de maa have de nødvendige Skridematerialier. Det er ganske vist, at de ærede Medlemmer have villet negte de nødvendige Penge til Arkivets Udvidelse; men jeg tror ikke, det er en rigtig Maade at forhindre Arkivets Udvidelse paa, at negte Afdelingerne det, der er nødvendigt til at føre deres Regnskaber og udføre deres Skriverseri. — Jeg har tidligere omtalt de forskellige Forslag vedrørende Krigsmateriel. Jeg beklager, at man ikke har villet gaa ind paa en Forøgelse af 10,000 Kr. til Artilleriprojektiler, men skal ganske vist erkjende, at naar Forslaget under Nr. 137 vedtages, hvorunder der er en hel Del Artilleriammunition, vil det være mindre nødvendigt, men da det efter den ærede Ordførers Udtalelser er meget tvivlsomt, hvorvidt dette Vædringsforslag vil blive affemt og vedtaget, er det at ønske, at dette Beløb til Projektiler til Skjultet isølge vort Forslag maa blive vedtaget. Vædringsforslagene 84 og 87 staa aldeles ikke i Forbindelse med Hærløven, men Marsagen dertil er, at Fordringerne til Infanteriets Skydning ere stegne, og som Følge heraf er Udgiftsforøgelsen bleven nødvendig.

Under § 23 er der jo egentligt et Hovedforslag, der er opstillet, nemlig det, der findes betegnet som Nr. 98, nemlig at der istedetfor „Paabegyndelse af Sømateriel, som ikke maa koste udover 2½ Mill. Kr.“ skal sættes „Paabegyndelse af et Pantserbatteri af Helgolands Klasse“. Jeg kan ikke se Andet, end at naar man skal tage en Bestemmelse om det Flaademateriel, hvormed Søværnet fremtidig skal udrustes, maa man først og fremmest have for Øie, hvad Betydning dette Materiel vil have overfor Spørgsmaalet om Flaadens Gøne til at løse de Opgaver, der ville blive stillede til den i Krigstid. Det er ganske vist, at et Skib af Helgolandsklassen koster mere — naar jeg ikke tager fejl, ikke langt fra det Dobbelte af, hvad et Skib af Lørdensfjoldsklassen koster — og at Tiden til at bygge det er saa meget længere. Det er ganske vist, at man navnlig kan faae et Skib af Lørdensfjoldsklassen hurtigere begyndt og hurtigere færdigt, og at naar man bygger to Skibe af Lørdensfjoldsklassen istedetfor et af Helgolandsklassen, er man istand til at lade to Krigsskibe optræde paa to Steder ved at sende det ene et Sted hen og det andet til et andet Sted; men det er ikke Hovedsagen. Hovedsagen maa være at se hen til, om Virkningen overfor Fjenden kan ventes at blive størst i det ene eller i det andet Til-

fælde, og der er da ikke Tvivl for mig om, at den artilleristiske Virkning er ganske overordentlig overlegen paa Helgolands Side i Sammenligning med to Skibe af Lørdensfjoldsklassen, og ligesaa vist er det, at det førstnævnte Skib vil have en Dækning og altsaa en Sandsynlighed for at kunne holde længere ud i Kampen, som er meget større end for Skibe af Lørdensfjoldsklassen. Jeg indrømmer, at det kan indvendes mod et Helgolands-Skib, at det vil være længere, inden det bliver færdigt; men jeg anser det ogsaa for et givet Supplement til Bygningen af et større Krigsskib, at der ved Siden af foretages Nybygninger af Torpedoskibe, som have den Fordel, at dem kan man hurtigst af alle komme til at bruge. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at den høitærede Marineminister snarere har grebet det Rette end Udvalgets Flertal, idet han har foreslaaet, at der skal strides til Bygning af et Skib af „Helgolands“-Klassen og ved Siden af paabegyndes Bygning af en hurtigseilende Torpedo. — Hvad de øvrige Vædringsforslag under § 23 angaar, ere de dels omtalte af den ærede Ordfører, dels, forsaavidt de ikke ere tiltraadte af det Mindretal, hvortil han hører, men tiltraadte af os, omtalte saa meget under 2den Behandling, at jeg kan henvise til, hvad jeg da ansøgte.

Jeg skal saa gaa over til Vædringsforslagene til § 26 vedrørende Krigs- og Marineministeriet. Naar man ser paa den Række Vædringsforslag, der her er opstillet, kommer man uvilkaarlig til at tænke paa en Samling af finefiste Øfser. Man har faaet en stor Væfse i Gaanden, og naar man aabner den, ligger der en anden mindre deri, og saa igjen i den en, der er endnu mindre, og til Syvende og sidst finder man slet Intet deri. Det er egentlig det, der gælder disse Vædringsforslag. Den høitærede Minister har opstillet en Række Vædringsforslag, som gaa ud paa at retablere Bevillinger, der bleve udstemte ved 2den Behandling. Dertil stiller det ordførende Mindretal et andet Vædringsforslag, der gaar ud paa, at disse Bevillinger skulle gives under Betingelse af, at Beløbet til de Kruppske Kanoner skal udgaa, og til dette Vædringsforslag stiller det Mindretal, som føres af det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg), et Undervædringsforslag, der gaar ud paa, at Betingelsen om, at de Kruppske Kanoner skulle udgaa, atter skal udstemmes, hvoraf Følgen vilde være den, at det af Ordføreren Mindretals Vædringsforslag bliver fuldstændig lige med det Første og at altsaa intet af dem bliver vedtaget. Da nu Noget oveniud vil bede Vædringsforslag Nr. 136 og forlange delt Afstemning over, at de Kruppske Kanoner udgaa, vilde Resultatet af denne uendelige Masse Vædrings- og Undervædringsforslag let blive, at der slet Intet blev tilbage. Det vilde være meget at beklage, og jeg skal derfor forbeholde mig, efter